

Lov om ændring i lov om folkeforsikring.

(Vedrørende indførelse af folkepension, ændringer af fradragreglerne for beregning af folkepension og invalidepension og forhøjelse af pensionernes grundbeløb).

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1.

I lov om folkeforsikring, jfr. bekendtgørelse nr. 218 af 11. juli 1953 med senere ændringer, foretages følgende ændringer og tilføjelser:

Til § 1.

Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Enhver, der således har sygeforsikret sig eller sikret sig adgang til at blive sygeforsikret, er — med den begrænsning, der følger af bestemmelserne i § 36 — samtidig forsikret mod invaliditet og berettiget til pension på grund af alder, for så vidt han har indfødsret og er bosat her i riget eller forhyret med dansk skib. For personer under 67 år giver denne forsikring ret til invalidepension, for så vidt den forsikredes erhvervsevne ifølge kendelse af invalideforsikringsretten må anses for betydeligt nedsat, jfr. § 38, stk. 1, eller, for så vidt de herfor fastsatte særlige betingelser er tilstede, til den i § 62 omhandlede ydelse. Til personer over 67 år — samt til enlige kvinder i alderen 62—67 år, der ikke oppebærer invalidepension — ydes pension på grund af alder uden undersøgelse af, hvor meget erhvervsevnen er nedsat; denne pension benævnes folkepension. For adgangen til at erholde invalidepension erlægges forsikrede i alderen mellem 18 og 62 år en særlig præmie i forbindelse med sygeforsikringskontingentet. Adgang til folkepensionens mindstebeløb i henhold til § 39, stk. 2, er ikke betinget af, at pågældende opfylder de forannævnte vilkår med hensyn til sygeforsikring. Retten til invalide- og folkepension er iøvrigt undergivet reglerne i afsnit II.“

Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

„Stk. 3. Hvor særlige forhold taler derfor, kan socialministeren uanset bestemmelsen i stk. 2, 1. punktum, om optagelse i sygeforsikringen tillægge en person folkepension i henhold til § 39, stk. 1, forudsat at pågældende iøvrigt opfylder betingelserne for at oppebære folkepension.“

Stk. 3 ændres til stk. 4 og affattes således:

„Stk. 4. Når svigtende helbred eller andre ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan kommunalbestyrelsen, i København et af kommunalbestyrelsen nedsat udvalg på mindst 5 medlemmer, såfremt mindst $\frac{2}{3}$ af kommunalbestyrelsen, henholdsvis udvalget, stemmer derfor, med samtykke af det i stk. 5 nævnte udvalg — uanset bestemmelsen i stk. 2, 3. punktum — undtagelsesvis tillægge en person folkepension i henhold til § 39, stk. 1, allerede fra det fyldte 60. år, forudsat at pågældende iøvrigt opfylder betingelserne for at oppebære folkepension.“

Som nyt stk. 5 indsættes:

„Stk. 5. Det udvalg, for hvilket spørgsmål om tilkendelse af folkepension i henhold til stk. 4 skal forelægges, består af direktøren for sygekassevæsenet som formand samt 2 af socialministeren udpegede medlemmer, af hvilke det ene skal være en af de til direktoratet for sygekassevæsenet knyttede lægekonsulenter, det andet skal repræsentere kommunerne. Udvalgets forretningsorden fastsættes af socialministeren, der kan bemyndige udvalget til at henvise de sager, i hvilke samtykke til at yde folkepension efter direktøren for sygekassevæse-

nets skøn bør meddeles, til direktørens afgørelse. Udvalgets afgørelse er endelig og kan ikke indankes for socialministeren.“

Stk. 4 og 5 ændres til stk. 6 og 7.

Til § 12.

Stk. 4, 1. punktum, affattes således:

„Stk. 4. Den, der ikke senest $\frac{1}{2}$ år efter pågældende regnskabsårs afslutning har betalt restancerne til kommunen, fortaber adgangen til at blive nydende medlem samt til invalidepension og folkepension i henhold til § 39, stk. 1.“

I stk. 6 udgår ordene „Pligten til at betale ... aldersrente“, og i stedet indsættes: „Pligten til at betale medlemsbidrag og invalidepræmie vedvarer for den, der har fortabt adgangen til at få invalidepension og folkepension i henhold til § 39, stk. 1.“

Stk. 7, 2. punktum, affattes således: „Herved ophører pligten til at betale bidrag til samme for fremtiden; men pågældende kan da ikke senere indtræde i sygeforsikringen, ligesom han fortaber adgangen til at få invalidepension og folkepension i henhold til § 39, stk. 1, samt den til sygeforsikringen hørende begravelseshjælp.“

Til § 19.

I stk. 1, nr. 4, ændres beløbene „5 kr. 05 øre, 4 kr. 05 øre og 3 kr. 05 øre“ til henholdsvis: „7 kr. 10 øre, 6 kr. 80 øre og 6 kr. 20 øre“.

Til § 20.

I stk. 1, sidste punktum, ændres beløbet „350 kr.“ til: „500 kr.“

Stk. 2 udgår.

Til § 36.

I § 36, stk. 5, udgår sætningen „Såfremt pågældende ... jfr. § 42“.

Til § 38.

Stk. 3, 1. punktum, affattes således:

„Stk. 3. Såfremt en person, der iøvrigt opfylder betingelserne for at opnå invalidepension eller folkepension i henhold til § 39, stk. 1, er bidragydende medlem af en sygekasse eller sygeforening, er retten til at oppebære pensionen betinget af, at han søger optagelse som nydende medlem og forbliver stående som sådan, så længe han opfylder betingelserne derfor.“

Stk. 3, sidste punktum, affattes således:

„Bliver en på et sådant alderdomshjem anbragt person, der oppebærer folkepension i henhold til § 39, stk. 1, trængende til sygehusbehandling, påhviler det kommunen at afholde udgiften hertil som folkepensionsudgift, jfr. § 65.“

Til § 39.

Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. Invalidepension og folkepension udredes med følgende grundbeløb, jfr. dog §§ 41 og 85:

	I købstæder, Marstal samt i flækker og by- mæssige bebyg- gelser på landet med over 1500 indbyggere	I det øvrige land
I København, Frederiksberg og Gentofte kommuner	Årlig kr. 5 064	Årlig kr. 4 800
Til ægtepar, når begge opfylder be- tingelserne for at opnå pension...	3 360	2 952.
Til enlige personer samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne...	3 360	2 952.

Efter stk. 1 indsættes som nye stykker:

„Stk. 2. Folkepensionens mindstebeløb ud-
betales til personer, der er fyldt 67 år, uden
hensyn til modtagerens økonomiske forhold.
Beløbet udgør for ægtepar, når begge op-
fylder betingelserne for at opnå folkepen-
sion, 9 pct. af den gennemsnitlige brutto-
indkomst for forsørgere, således som den

senest er beregnet af det statistiske depar-
tement. Til enlige samt ægtepar, når kun
den ene af ægtefællerne opfylder betingel-
serne, udgør mindstebeløbet $\frac{2}{3}$ af beløbet
for ægtepar.

Mindstebeløbet udgør for hele landet i
tiden indtil 31. marts 1958 et beløb sva-
rende til et årligt pensionsbeløb af 1 020 kr.

Stk. 2. For hver 100 kr., indtægten overstiger de i stk. 1 omhandlede fradragsfri beløb, fradrages 60 kr. i pensionens grundbeløb og eventuelle tillæg efter § 40, stk. 1 og 6, for invalidepensionisters vedkommende dog stk. 2 og 6. Overstiger indtægten 140 pct. af de nævnte fradragsfri beløb, fradrages 72 kr. i pensionens grundbeløb m. v. for hver 100 kr., indtægten overstiger de nævnte 140 pct. Overstiger indtægten 180 pct. af de nævnte fradragsfri beløb, fradrages 84 kr. i pensionens grundbeløb m. v. for hver 100 kr., indtægten overstiger de nævnte 180 pct. Overstiger indtægten 220 pct. af de nævnte fradragsfri beløb, fradrages 96 kr. i pensionens grundbeløb m. v. for hver 100 kr., indtægten overstiger de nævnte 220 pct.

Efter beregningen af de indtægtsbeløb, ved hvilke fradraget for indtægter udover de fradragsfri beløb forhøjes, vil disse beløb være at afrunde opad til nærmeste med 100 delelige tal i kroner.

Invalidepensionen med tillæg i henhold til de foran nævnte bestemmelser kan dog ikke nedsættes under $\frac{1}{3}$ af grundbeløbet. For personer, der er fyldt 67 år, og som ikke omfattes af § 39, stk. 3—4, kan folkepensionen ikke nedsættes under de i § 39, stk. 2, nævnte beløb, jfr. dog stk. 5. For andre bortfalder folkepensionen, når den med de foran nævnte tillæg bliver mindre end $\frac{1}{6}$ af grundbeløbet.

Stk. 3. Den indtægt, som kommer i betragtning i henhold til foranstående, beregnes efter følgende regler:

1) a. Enhver indtægt, som pågældende har oppebåret i det foregående kalenderår, medregnes, hvadenten indtægten hidrører fra personligt arbejde, vedvarende privat eller offentlig understøttelse, pension, besiddelse af formue eller ejendom, livrente eller ydelse i henhold til lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing, bortset fra indekstillaeg til sådanne ydelser. Til indtægten regnes ikke invalide- eller folkepension eller børnetilskud i henhold til den særlige lovgivning herom.

b. Ved opgørelsen af indtægten fradrages skatter samt udgifter til kontingenter i anledning af medlemsskab i ulykkes-, syge-, invaliditets-, begravelses- og arbejdsløshedsforsikringen.

c. Ved opgørelsen af indtægten til en pensionist, der modtager underholdsbidrag til sine børn i henhold til overøvrighedsbestemmelse, en af overøvrigheden godkendt overenskomst, separations- eller skilsmissebevilling eller dom eller oppebærer bidrag i henhold til afsnit III i lov om offentlig forsorg, ses der bort fra en så stor del af børnebidraget, som svarer til enkebørnsbidraget.

d. Ved opgørelsen af indtægten for to samlevende ægtefæller, hvoraf kun den ene er berettiget til at oppebære pension, lægges ægtefællernes samlede indkomst til grund ved pensionens beregning.

e. Forsåvidt pågældende pludselig har mistet muligheden for at opnå den hidtidige arbejdsfortjeneste, skal den første pensionsberegning foretages uden hensyn til den indtægt, som skyldes personligt arbejde i det foregående kalenderår, men under hensyntagen til den mindre arbejdsfortjeneste, som han efter den indtrådte forandring skønnes i stand til at opnå på egnen.

2) a. Ved beregning af folkepension ses der bort fra indtægter — bortset fra formueindtægt — svarende til $\frac{1}{3}$ af det i stk. 1 nævnte fradragsfri beløb.

b. Ved beregning af invalidepension ses der bort fra indtægter, svarende til $\frac{1}{3}$ af det i stk. 1 nævnte fradragsfri beløb.

Har en invalidepensionist eller dennes ægtefælle indtægt ved personligt arbejde, ses der heraf yderligere bort fra $\frac{2}{3}$ af et beløb, der svarer til det i stk. 1 nævnte fradragsfri beløb.

3) Af den således beregnede indtægt i hele kroner bortkastes det beløb, som bliver tilovers, når indkomsten deles med 100.

Stk. 4. Oppebærer pågældende pension fra staten, folkeskolen, folkekirken, en kommune, et koncessioneret selskab, en offentlig virksomhed eller fra en statsunderstøttet pensionskasse, bliver der i invalide- eller folkepensionen, således som denne beregnes efter foranstående regler, yderligere at fradrage 20 pct. af det beløb, hvormed pensionen fra staten m. v. overstiger $\frac{2}{3}$ af det ifølge stk. 1 fradragsfri beløb. Når ganske særlige forhold foreligger, kan socialministeren efter forhandling med finansministeren dispensere fra denne bestemmelse.

Stk. 5. Såfremt en person eller den med

ham samlevende ægtefælle oppebærer indekstillaeg i henhold til lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing, nedsættes folkepensionen, eventuelt mindstebeløbet i henhold til § 39, stk. 2, med et til indekstillaegget svarende beløb, dog ikke udover 35 pct. af forskellen mellem den pristalsregulerede ydelse og grundbeløbet i henhold til indekstrakten eller indekstrakterne. Oppebærer samlevende ægtefæller begge indekstillaeg, nedsættes den dem tilkommende folkepension, eventuelt mindstebeløbet, med det til de sammenlagte indekstillaeg svarende beløb, dog ikke udover 35 pct. af forskellen mellem den samlede pristalsregulerede ydelse og det samlede grundbeløb. Nedsættelsen kan dog ikke udgøre mere end det beløb, med hvilket folkepensionens mindstebeløb er steget fra tidspunktet for oprettelsen af den første indekstrakt til tidspunktet for udbetaling i henhold til indekstrakten.

Stk. 6. Såfremt en invalidepensionist i henhold til ulykkesforsikringsloven eller anden lov, dansk eller fremmed, i anledning af invaliditeten har fået tilkendt (tillagt) erstatning for en nedsættelse af erhvervserven af over 20 pct., fradrages i invalidepensionen 20 pct. af det beløb, hvormed ulykkesforsikringsrenten eller, hvis erstatningen er kapitaliseret, den livrente, der i statsanstalten for livsforsikring er eller kunne være indkøbt for kapitalbeløbet på det tidspunkt, da det blev udredet, overstiger $\frac{2}{3}$ af det i stk. 1 nævnte fradragsfri beløb. Såfremt en tilstået erstatning måtte være forbrugt helt eller delvis før denne lovs ikrafttræden, kan kommunalbestyrelsen efter omstændighederne undlade at bringe foranstående regel om yderligere fradrag til anvendelse. Hvis en invalidepensionist trods opfordring fra kommunalbestyrelsen ikke selv gør et ham i anledning af invaliditeten tilkommende erstatningskrav gældende, er kommunalbestyrelsen berettiget til på pensionistens vegne at gøre kravet gældende mod den erstatningspligtige og derefter lade den erstatning, som måtte blive ydet, komme til fradrag i pensionen efter foranstående regler.

Til § 42.

Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Invalidepræmien fra de forsik-

rede erlægges i alderen mellem 18 og 62 år og fastsættes til 21 kr. 60 øre.“

I stk. 3 ændres „6 kr.“ til: „14 kr. 25 øre“.

Til § 43.

Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Invalidepræmie erlægges ikke af personer, der oppebærer invalidepension eller folkepension.“

Til § 52.

I stk. 2 ændres „stk. 5“ til: „stk. 7“.

I stk. 3 udgår ordene „Bliver det sociale udvalg . . . træffer udvalget“, og i stedet indsættes: „Bliver det sociale udvalg, f. eks. gennem meddelelser fra andre myndigheder, pensionistens pårørende eller andre private, opmærksom på, at en pensionist ikke bør have dispositionsret over den ham tilståede invalidepension eller folkepension i henhold til § 39, stk. 1, træffer udvalget“.

Til § 54.

Stk. 3—4 affattes således:

„Stk. 3. a) Til folkepensionister og invalidepensionister, der er optaget i et kommunalt alderdomshjem eller i et af de i § 39, stk. 1 og 2, i lov om offentlig forsorg omhandlede plejehjem, udbetales til småforbudenheder til enlige i hovedstaden, købstæderne m. v. og det øvrige land henholdsvis 384 kr., 372 kr. og 336 kr., jfr. § 85, og til ægtepar det dobbelte beløb.

b) Såfremt pensionisterne har egen indtægt, der overstiger halvdelen af foran nævnte lommepengebeløb, bliver 60 pct. af den overskydende indtægt at fradrage i lommepengene.

c) Overstiger indtægten $\frac{13}{16}$ af lommepengene, således at disse i overensstemmelse med foranstående regel er bortfaldet, indbetales 60 pct. af den overskydende indtægt til kommunens kasse. Overstiger indtægten $\frac{23}{16}$ af lommepengene, indbetales endvidere hele det derover liggende beløb til kommunens kasse, dog at der ikke kan afkræves de pågældende mere end den fulde udgift ved deres forsørgelse, beregnet efter kommunens sidst afsluttede årsregnskab. De indbetalte beløb fradrages, forinden refusion beregnes, i den udgift, som opholdskommunen i medfør af § 65 er berettiget til at få refunderet.

d) Ved opgørelsen af indtægten for en pensionist, der har ophold på et af de i § 39, stk. 1 og 2, i lov om offentlig forsorg omhandlede plejehjem for kronisk syge, vil der være at se bort fra mindre indtægter, der stammer fra pensionistens personlige arbejde under opholdet i plejehjemmet. Nærmere regler fastsættes af socialministeren.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen — eller eventuelt magistraten, jfr. § 26, 2.—3. punktum, i lov om offentlig forsorg — er berettiget til i ganske særlige tilfælde i et kommunalt alderdomshjem at optage personer, der ifølge § 39, stk. 3—4, og § 41, stk. 2, er udelukket fra at oppebære folkepension. Optagelsen kan dog kun ske, såfremt pågældende iøvrigt opfylder betingelserne for at oppebære sådan pension, og såfremt han på grund af alderdomssvækkelse eller andre varige svaghedstilstande behøver stadigt tilsyn og pleje og ikke er i stand til selv at sørge herfor, samt såfremt pladsforholdene på hjemmet iøvrigt tillader optagelsen.

Til § 57.

1. og 2. punktum affattes således:

I København, Frederiksberg og Gentofte kommuner

Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension

Til enlige personer samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne

svarende til pensionen for et år, og for personer, der har modtaget pension for et kortere tidsrum, et dertil svarende mindre beløb, afrundet til kroner. De nævnte beløb reguleres i overensstemmelse med § 85. Af den del af udgifterne til folkepension, der ikke refunderes af statskassen i henhold til foranstående, refunderer statskassen kommunerne $\frac{4}{7}$, jfr. herved også bestemmelserne i § 57 og § 62, stk. 1.

Som § 65 A. indsættes:

„§ 65 A.

Stk. 1. Fra og med finansåret 1957—58

„Når en invalidepensionist opnår den alder, der giver mænd og gifte kvinder adgang til folkepension, skal den ham tilkommende pension konteres som folkepension og refunderes efter de for sådan pension gældende regler, jfr. § 65, stk. 3 og 4. Beregningen af pensionen vil derimod også efter dette tidspunkt være at foretage efter de for beregningen af invalidepension gældende regler, jfr. dog § 39, stk. 2.“

Til § 62.

I sidste sætning udgår ordene „efter disses fyldte 65. år“.

Til § 65.

I stk. 2 ændres „ $\frac{7}{10}$ “ og „ $\frac{3}{10}$ “ til henholdsvis: „ $\frac{6}{10}$ “ og „ $\frac{4}{10}$ “.

Stk. 3 affattes således:

„Stk. 3. Udgifterne til folkepensionen til personer, der alene modtager folkepension i henhold til § 39, stk. 2, refunderes af statskassen. Endvidere refunderer statskassen af pensionen til personer, der modtager folkepension i henhold til § 39, stk. 1, for hver enkelt folkepensionist følgende beløb:

I købstæder, Marstal samt i flækker og bymæssige bebyggelser på landet med over 1 500 indbyggere

Kr. 400

Kr. 500

Kr. 600

opkræves et folkepensionsbidrag til delvis dækning af statens udgifter til folkepension.

Stk. 2. Pligt til at udrede folkepensionsbidrag påhviler personer, der for det til det pågældende finansår svarende skatteår er fuldt skattepligtige til staten.

Stk. 3. Det årlige bidrag udgør 1 pct. af det beløb, hvoraf indkomstskat til staten beregnes (skalaindkomsten). Personer, hvis skattepligt kun gælder for en del af det pågældende skatteår, udreder kun bidraget med en dertil svarende del af det for det fulde skatteår beregnede bidrag. Det ud-

fundne bidragsbeløb afrundes nedad til det nærmeste hele kronebeløb, og bidrag på under 40 kr. årlig for forsørgere og 25 kr. årlig for ikke-forsørgere opkræves ikke.

Stk. 4. Bidraget forfalder til betaling til samme tidspunkter og med samme betalingsfrist som den ordinære indkomstskat til staten og opkræves sammen med denne. Iøvrigt kommer de for indkomstskatten til staten af personer gældende regler, herunder reglerne for påligning, opkrævning, inddrivelse og indbetaling i statskassen, til anvendelse på det heromhandlede bidrag, såfremt de er forenelige med de i nærværende lov indeholdte regler. For bidragets beregning og opkrævning ydes der et vederlag, hvis størrelse fastsættes af finansministeren.

Stk. 5. Bidraget kan bringes til fradrag ved opgørelsen af yderens skattepligtige indkomst.

Til § 75.

Lovbestemmelsen udgår.

Til § 79.

Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. Såfremt en invalidepensionist eller folkepensionist ifølge sygeforsikringsregler ikke kan blive eller vedblive at være nydende medlem af en anerkendt sygekasse, jfr. § 38, stk. 3, skal opholdskommunen i trangstilfælde yde ham fornøden lægehjælp, kur og pleje i sygdomstilfælde.“

Til § 83.

I stk. 2 ændres „13 kr.“ til: „30 kr.“

Til § 85.

Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. Såfremt det af det statistiske departement for januar og juli måned offentliggjorte pristal (basis: juli 1914) stiger eller falder 1 pct. i forhold til det for januar 1956 offentliggjorte pristal, vil den daglige pengehjælp efter fødslen (i henhold til § 19, stk. 1, nr. 4), begravelseshjælpen (i henhold til § 20, stk. 1), invalidepensionens og folkepensionens grundbeløb (i henhold til § 39, stk. 1), ventetillæg, invaliditetstillæg samt bistands- og plejetillæg (i henhold til § 40, stk. 1—3), ægteskabstillæg (i henhold til § 40, stk. 6), de fradragsfri indtægtsbeløb (i henhold til § 41, stk. 1), lommepenge til beboere på alderdomshjem m. v. (i henhold

til § 54, stk. 3) og refusionsbeløbene i henhold til § 65, stk. 3, 2. punktum, være henholdsvis at forhøje eller nedsætte med 1 pct. For hver yderligere stigning eller fald af nævnte pristal med 2 pct. vil de omhandlede beløb være at forhøje eller nedsætte med 2 pct. De herefter fremkomne beløb afrundes, såfremt angår de i § 19, stk. 1, nr. 4, omhandlede, til nærmeste med 5 delelige beløb i ører, såfremt angår de i § 20, stk. 1, omhandlede, til nærmeste med 50 delelige beløb i kroner, såfremt angår de i § 41, stk. 1, omhandlede, til nærmeste med 100 delelige beløb i kroner, såfremt angår de i § 65, stk. 3, 2. punktum, omhandlede, til nærmeste beløb i kroner og de øvrige beløb til nærmeste med 12 delelige beløb i kroner.“

Som nyt stk. 4—6 indsættes:

„Stk. 4. Ved forhøjelser eller nedsættelser af de i § 39, stk. 2, omhandlede mindstebeløb for folkepension, der første gang kan finde sted pr. 1. april 1958, afrundes beløbet for ægtepar, der begge opfylder betingelserne for at opnå folkepension, til nærmeste med 60 delelige beløb i kroner og beløbet for andre herefter til nærmeste med 12 delelige beløb i kroner.

Stk. 5. Inden 10. marts bekendtgør socialministeren de forandringer, som finder sted i henhold til stk. 4.

Stk. 6. De således bekendtgjorte beløb har gyldighed fra 1. april.“

§ 2.

Stk. 1. Overalt i loven erstattes „invaliderente“, „aldersrente“ og „rente“ med: „invalidepension“, „folkepension“ og „pension“, ligesom „invaliderentemodtager“, „aldersrentemodtager“ og „rentemodtager“ ændres til henholdsvis: „invalidepensionist“, folkepensionist og „pensionist“.

Stk. 2. I §§ 39, stk. 6, 46, stk. 1, 47, stk. 1, 50, 51, 53, stk. 1, 55, stk. 2—7, 56, stk. 1—3, 58, stk. 1, og 59 ændres „det sociale udvalg“ eller „udvalget“ til: „kommunalbestyrelsen“.

§ 3.

Overgangsbestemmelser.

Stk. 1. I tiden indtil 31. marts 1961 kan folkepension i henhold til § 39, stk. 1, i lov om folkeforsikring uanset bestemmelsen i

lovens § 1, stk. 2, begæres efter nedenstående regler:

Af enlige kvinder, der er fyldt Af andre, der er fyldt

I tiden indtil 31. marts 1959 60 år 65 år

I tiden 1. april 1959—31. marts 1961 61 - 66 -

Stk. 2. I tiden indtil 31. marts 1959 erlægges præmien til invalideforsikringen, jfr. § 1, stk. 2, i lov om folkeforsikring, af per-

I København, Frederiksberg og Gentofte kommuner

Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension . .

Til enlige personer samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne

Stk. 4. Bestemmelsen om ændring af lov om folkeforsikring § 40, stk. 1, om tillæg for opsættelse af begæring om folkepension i henhold til § 39, stk. 1, træder i kraft den

I København, Frederiksberg og Gentofte kommuner

Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension.

Til personer, der efter det tidspunkt, da den ældste ægtefælle var berettiget til aldersrente eller pension, har opsat begæringen i 2 år i 5 år eller derover

Til enlige samt ægtepar, når kun den ene opfylder betingelserne for at opnå pension.

Til personer, der efter det tidspunkt, da de var berettiget til aldersrente eller pension, har opsat begæringen i 2 år, enlige kvinder dog til det 67. år i 5 år eller derover, enlige kvinder dog til det 70. år

soner i alderen mellem 18 og 60 år, og forsikringspligten bortfalder endeligt for personer, der inden den 1. april 1959 er fyldt 60 år.

Stk. 3. Bestemmelsen om ændring af lov om folkeforsikring § 39, stk. 1 og 2, og § 65, stk. 3, træder i kraft den 1. oktober 1957. I tiden fra 1. april til 30. september 1957 ydes invalidepension og folkepension i henhold til § 39, stk. 1, med følgende grundbeløb, der reguleres efter reglerne i § 85:

	I købstæder, Marstal samt i flækker og bymæssige bebyggelser på landet med over 1 500 indbyggere	I det øvrige land
Årlig kr.	Årlig kr.	Årlig kr.
4 656	4 308	3 804
3 096	2 892	2 556

1. april 1960. Indtil dette tidspunkt ydes tillæggene med følgende beløb, der reguleres efter reglerne i § 85 i lov om folkeforsikring:

	I købstæder, Marstal samt i flækker og bymæssige bebyggelser på landet med over 1 500 indbyggere	I det øvrige land
Årlig kr.	Årlig kr.	Årlig kr.
168	156	120
336	312	240
120	108	84
240	216	168

Stk. 5. Efter 1. april 1960 ydes de før dette tidspunkt gældende tillæg for opsættelse af begæring om aldersrente eller folkepension til 2, henholdsvis 5 år, efter det tidspunkt, da pågældende ville have været berettiget til aldersrente eller folkepension i henhold til § 39, stk. 1, med de i § 40, stk. 1, nævnte beløb for opsættelse af begæring til henholdsvis det 70. og 72. år, for enlige kvinder med tillæggene for opsættelse af begæring til henholdsvis det 65. og 67. år.

Stk. 6. For de i den før nærværende lovs ikrafttræden gældende § 20, stk. 2, i lov om folkeforsikring nævnte medlemmer af sygekasse, som forud for 1. januar 1954 i kraft af tidligere gældende bestemmelser har sikret sig et beløb i begravelseshjælp, der overstiger beløbet for begravelseshjælp i henhold til § 20, stk. 1, i den indtil nærværende lovs ikrafttræden gældende affattelse, skal begravelseshjælpen udgøre det således sikrede højere beløb. § 20, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til disse ydelser.

Stk. 7. I tiden indtil 30. september 1957 udgør det i lov om folkeforsikring § 40, stk. 10, omhandlede alderstillæg 6 pct. af det for de enkelte folkepensionister beregnede grundbeløb.

Stk. 8. I regnskabsåret 1957—58 kan kommunerne til personlige tillæg til pensionister efter § 40, stk. 11, i lov om folkeforsikring anvende et beløb svarende til 7½ pct. af grundbeløbene af de invalide- og aldersrenter, som i det foregående år er udredet af kommunen, og i regnskabsåret 1958—59 et beløb svarende til 5 pct. af grundbeløbene af de invalide- og folkepensioner i henhold til lovens § 39, stk. 1, som i det foregående år er udredet i kommunen, ligesom grænsen for det beløb, en kommune kan opføre som folkepensionsudgift i henhold til § 40, stk. 12, a), i regnskabsåret 1957—58 svarer til 5 pct. af grundbeløbene af de af kommunen i det foregående år udredede invalide- og aldersrenter.

§ 4. Socialministeren bemyndiges til at lade lov om folkeforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 218 af 11. juli 1953, genoptrykke med de ændringer og tilføjelser, der er en følge af nærværende lov, lov nr. 319 af 8. december 1953, lov nr. 39 af 2. marts 1955 samt lov nr. 177 af 24. maj 1955.

§ 5. Denne lov træder i kraft den 1. april 1957.

Givet på Christiansborg slot, den 2. oktober 1956.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

Frederik R.

Johan Strøm.